

Z olympiády v Soči na ODM, světová rozhodčí trénuje božídarské snowboardisty

1.2.2025 - Jiří Petr | Česká olympijská

Jak jste se ze závodnice stala rozhodčí freestyle snowboardingu?

Pomohla mi Šárka Pančochová. Závodily jsme spolu a já viděla její ohromný talent. Tehdy mi bylo přes třicet a říkala jsem si: „Já se už v životě takové triky jako Šárka nenaučím, možná nastal správný čas se posunout.“

A co obnášelo dostat se na světovou úroveň rozhodčích?

V podstatě to byla shoda okolností. Udělala jsem si školení mezinárodních rozhodčích. Vyplnila jsem pak test, kde člověk s nejlepším výsledkem dostal místo na světovém poháru. A mně se to povedlo. Vzhledem k tomu, že nebylo zas tolik rozhodčích holek, tak jsem začala jezdit na víc a víc světových pohárů, mistrovství světa, až jsem dospěla k samotné olympiádě v Soči. Vzpomínám na ni moc hezky, mám životní zážitek. I když jsem tam nebyla jako sportovec, ale v roli sudí.

V čem vidíte pozici rozhodčí nejnáročnější?

Je to strašně náročné, protože ovlivňujete životy mladých sportovců, určujete, jak v závodech dopadnou. Oni skóre ovlivní tím, jakou jízdu předvedou, a my rozhodčí určujeme samotný výsledek. Samozřejmě se snažíme a jsme nestranní, ale stačí dát dva body nahoru i dolu a výsledek je jiný.

Právě subjektivní dojem rozhodčích často bývá u podobných sportů předmětem diskuzí. Jak tomu předcházet?

Ve snowboardingu máme mnoho hodnotících kritérií, kterých se držíme. Posuzujeme opravdu jen to, co vidíme. Víme, že nějaký závodník má na víc a umí lepší trik, ale my se soustředíme na jízdu, kterou v daný den na daném místě předvede. Všechny snowboardisty srovnáváme na základě kritérií, jako jsou: provedení triku, obtížnost, variace a kombinace triků, čistota dopadu nebo výška i délka skoku.

Z hlediska vytížení na akcích, co všechno sudí dělají?

Závod sice trvá maximálně dvě hodiny, ale musíte se na něj připravovat několik dní předem. Koukat se třeba na tréninky, zjišťovat, co kdo dělá, jaká je úroveň, které jízdy budou nejlepší a které průměrné. Důležité je také určit bodování, nejtěžší je dát první dvě skóre, aby člověk neudělal chybu a třeba jezdce nepodhodnotil či nenadhodnotil. Nebo neudělal příliš úzkou mezeru mezi nimi – problém je, když se závodník mezi nějaké soupeře nevejde.

A Vaše kariéra rozhodčí pokračuje jak?

Měla jsem jet i do Pchjongčchangu 2018, ale dva roky předtím se mi narodilo dítě a samozřejmě dostalo přednost. Teď už jsem ovšem zase zpátky v kolotoči světáků. Na podzim jsem dělala rozhodčí na světovém poháru v Churu a třeba minulý rok jsem byla na juniorském světovém šampionátu v Livignu.

Trenérství se věnujete pět let, zkuste trochu porovnat náročnost obou rolí – trenérky a rozhodčí...

Obě pozice mají těžké i lehké chvíle. Trenérina je ale práce s lidmi, takže je to mnohem těžší než být rozhodčím. Kouč jste od rána do večera, každý den, nikdy to nekončí. Oproti tomu sudí mají po závodech v uvozovkách padla.

Co je ta hlavní věc, kterou chcete svým svěřencům předat?

Jednoznačně to, aby se děti snowboardem bavily.

Vnímáte jako výhodu, že znáte detailněji smýšlení rozhodčích a můžete zkušenosti předávat dětem na závodech?

Určitě to pomáhá hodně. Ze své pozice vím velmi dobře, co sudí chtějí. Kdo jiný by je měl znát lépe než samotná rozhodčí. Takže to je super.

Na ODM si nešlo nevšimnout, že máte v týmu skvělou partu...

Je to tak. Máme mladíky, které reprezentuje třeba Jonáš Krauer s jeho ségrou Májou. Jezdí u nás ale i starší děti do osmnácti let. Kolektiv je skvělý a všichni se strašně vyjezdili, jsou opravdu dobří. A hlavně je snowboard baví. Myslím, že parta, kde se děti podporují napříč věkem, je naprosto skvělá. Podle mě starší děcka navíc zachraňuje kolektiv od lumpáren.

Na Božím Daru jde nově skákat do „bahu“, tedy do nafukovacího dopadu. Jak budete tuhle možnost využívat?

Už během podzimu jsme si tam několikrát zatrénovali. Rozhodně budeme areál využívat, strašně se těším na léto, až tam budeme skákat. Máme možnost zkusit si triky, ke kterým se na sněhu hned nedostaneme. A v poslední době je navíc se snowparky v Česku trochu problém. Sjezdovky mají vždy přednost. My jsme si letos v tréninku ani pořádně nezaskákali, jezdíme jen po různých zábradlích, ale pořádný skok nemáme. A to je polovina sezóny za námi...

O většině Vašich medailových svěřenců na ODM (Jonáš Krauer a Viktor Majkus) jsme psali už dříve. Co ale říkáte na Annu Tomanovou, která získala zlato v crossu?

Anička je ryzí freestyle snowboardistka, ale ani výkon v paralelním slalomu nebyl špatný. Je potřeba říci, že na prkně opravdu umí. Jezdí krásně, stylově a lehce. Není divu, že ve čtrnácti letech je v české freestyle reprezentaci. Navíc vyhrála titul mistryně republiky. Na svůj věk je opravdu dobrá.

A popište prosím své dojmy z Olympiády dětí a mládeže...

Celá akce se mi strašně líbí. Sice jsem na klasických olympijských hrách byla jen jednou, ale mám za sebou účasti na juniorských šampionátech a Evropských olympijských festivalech. Podle mě je skvělé, že se zde potkávají sportovci z různých míst napříč sporty a fungují jako týmy. Myslím, že pro děti jde o hluboký sportovní zážitek. Doufám, že ODM patří k momentům, které dokáží předurčit i jejich budoucí vztah ke sportu, třeba až budou dospěláci a budou vychovávat své děti. Věřím, že i pro toho, kdo byl poslední, je tato akce skvělý zážitek.

<https://www.olympijskytym.cz/article/z-olympiady-v-soci-na-odm-svetova-rozhodci-trenuje-bozidarske-snowboardisty>